

¹ ऋधः, अर्धः,	^A अर्दिधिषुः,	^A ईर्त्सुः, अर्दिधयिषुः ;
अर्धितव्यम्,	अर्धयितव्यम्,	अर्दिधिषितव्यम्, ईर्त्सितव्यम् ;
अर्धनीयम्,	अर्धनीयम्,	अर्दिधिषणीयम्, ईर्त्सनीयम् ;
² ऋद्धयम्,	अर्ध्यम्,	अर्दिधिष्यम्, ईर्त्स्यम् ;
ईषदर्धः, दुरर्धः, स्वर्धः ;	—	—
ऋध्यमानः,	अर्ध्यमानः,	अर्दिधिष्यमाणः, ईर्त्स्यमानः ;
अर्धः,	अर्धः,	अर्दिधिषः, ईर्त्सः ;
अर्धितुम्,	अर्धयितुम्,	अर्दिधिषितुम्, ईर्त्सितुम् ;
^B ऋद्धिः,	अर्धना,	अर्दिधिषा, ईर्त्सा, अर्दिधयिषा ;
अर्धनम्,	अर्धनम्,	अर्दिधिषणम्, ईर्त्सनम् ;
³ अर्धित्वा	} अर्धयित्वा,	} ईर्त्सित्वा ;
ऋद्ध्वा		
अमृद्धय,	समर्ध्य,	अमर्दिधिष्य, समीर्त्स्य ;
अर्धम् २,	} अर्धम् २,	} अर्दिधिषम् २, ईर्त्सम् २ ;
अर्धित्वा, ऋद्ध्वा २,		
	} अर्धयित्वा २, } अर्दिधिषित्वा २, ईर्त्सित्वा २. }	

(126) “ऋधु वृद्धौ” (V-स्वादिः-1271. अक. सेट्. पर.)

‘ऋध्नोतीति भवेद् वृद्धौ ऋध्यतीत्यत्र तु श्यनि ।’ (श्लो. 122)

इति देवः ।

अस्य घातोः पूर्वोक्त (125) दैवादिक ऋधुधातुवत् सर्वत्र रूपाणि ज्ञेयानि । शतरि परं ऋध्नुवन्-वती, इति रूपमिति विशेषः । स्वादित्वात्

1. ‘इणुपधज्ञाप्र्रीकिरः कः’ (3-1-135) इति कर्तरि कः ।
2. ‘ऋदुपधाच्चाक्लृपिचृतेः’ (3-1-110) इति क्यप् ।
3. क्त्वायां ‘उदितो वा’ (7-3-56) इतीडिकल्पः । सेट्: क्त्वायाः ‘न क्त्वा सेट्’ (1-2-18) इति किरत्वं न ।
- A. ‘शस्त्रैर्दिदेविषुं संख्ये दुयूषुः परिधं कपिः । अर्दिधिषुः यशः कीर्ति ईर्त्सुं वृक्षैरताडयत् ॥’ भ. का. 9. 32.
- B. ‘नभ्यांस्तुभ्य विभो जयेति नुवते क्लियन् प्रमेयदुजं क्षियन् ऋद्धिम् अगृध्नवेऽपि स विमृश्याक्षीयमानां ददौ ॥’ घा. का. 2. 67.